

[Arbejdsministeren]

En sådan lovgivning vil indebære et indgreb i to aftaleparters muligheder for frit at forhandle arbejdsvilkår, som de efter en samlet vurdering finder mest hensigtsmæssige. Jeg finder det ikke rigtigt at tage et sådant initiativ.

Spm. nr. S 756

Til *indenrigsministeren* (26/2 86) af:

Dorte Bennedsen (S):

»Kan ministeren oplyse, hvor langt man er kommet i overvejelserne om dansk medlemskab af WHO's internationale kræftforskningsinstitut, IARC?«

Begrundelse

WHO's internationale kræftforskningsinstitut, IARC, blev oprettet i 1965. Instituttet har til formål at udvikle internationalt samarbejde om kræftforskning med speciel vægt på epidemiologi, omgivelsesmæssig kræftudvikling og uddannelse i kræftforskning. Der er især grund til at fremhæve betydningen af IARCs neutrale vurderinger af kemiske stoffers kræftfremkaldende virkninger, vurderinger, der er af en kvalitet, som Danmark ikke selv har mulighed for at sikre.

Der er ligeledes grund til at pege på de internationale epidemiologiske undersøgelser og opgørelser, der som supplement til nationale undersøgelser bedst udføres af en international organisation som IARC. Der opnås herigennem resultater med stor informativ værdi, som kan lægges til grund for kræftforebyggende foranstaltninger i lande, hvor tilsvarende undersøgelser ikke kunne gennemføres.

IARC gennemfører også et omfattende uddannelsesprogram med stipendier, kurser og stillinger, som giver mulighed for at højne niveauet i dansk kræftforskning, specielt inden for området miljøbetinget kræft.

IARC er en organisation med en højt anerkendt videnskabelig standard på trods af et begrænset budget. Da der er krav om, at også medlemslandene skal have en høj videnskabelig standard på kræftforskningsområdet, er antallet af medlemslande begrænset. Således er følgende lande medlemmer: Australien, Belgien, Canada, Forbundsrepublikken Tyskland, Frankrig, Italien, Japan, Holland, Sverige, Sovjetunionen, Storbritannien,

USA og Finland. Betalingsreglerne er, at 70 pct. af det ordinære budget fordeles ligeligt mellem medlemslandene, medens 30 pct. betales af medlemslandene i forhold til en fordelingsnøgle, som eksisterer inden for FN-systemet, og som i væsentlig grad er bygget på landenes nationalprodukt. Dansk medlemskab vil på nuværende tidspunkt koste ca. 5 mill. kr. pr. år.

På den beskrevne baggrund findes Danmark at have en såvel moralsk forpligtelse som konkret interesse i – gennem medlemskab af IARC – at bidrage til de beskrevne aktiviteter, hvis resultater Danmark allerede nyder godt af.

Svar (12/3 86):

Indenrigsministeren (Enggaard):

Nordisk Cancer Union besluttede på et møde i september 1985 at opfordre de nordiske regeringer til at indtræde som medlemmer af WHO's internationale kræftforskningscenter, IARC. I den anledning rettede jeg henvendelse til arbejdsministeren, miljøministeren og undervisningsministeren for at få afklaret behov og interesse for, at Danmark bliver medlem af IARC.

Fra miljøministerens side bekræftes det, at miljøministeriet gør brug af IARCs viden, og at man er interesseret i, at Danmark bliver medlem af IARC.

Arbejdsministeren fremfører ligeledes interesse for medlemskab under henvisning til IARCs betydning på arbejdsmiljøområdet, men ønsker inden endelig stillingtagen en afklaring af fordelene sammenholdt med de ikke ubetydelige omkostninger, som et eventuelt dansk medlemskab indebærer.

Undervisningsministeren har fra statens lægevidenskabelige forskningsråd indhentet en udtalelse, hvoraf det fremgår, at rådet finder, at det danske bidrag på grund af den anvendte fordelingsnøgle vil blive meget stort i forhold til de bidrag, der ydes af andre lande. Endvidere henvises til, at der i EF-regie arbejdes med et handlingsprogram til forebyggelse af cancer. Rådet anbefaler, at relationerne mellem IARC og EF's nye program – herunder mulighederne for EF-støtte til IARC – undersøges, før man tager stilling til dansk medlemskab af IARC. Undervisningsministeren finder på den baggrund, at der næppe er umiddelbar begrundelse for